

Mẹ Già

*Anh đưa tôi những tấm hình,
Mẹ già đang sống nước mình “tự lo”.
Tôi nhìn ruột rối tơ vò,
Mẹ đời xế bóng, vẫn còn gian lao.
Bán buôn, kiếm sống gian nan,
Nuôi thân chưa đủ thêm đàn cháu con.
Tờ mờ chưa sáng, hàng rong,
Gánh gồng, bán dạo, hoàng hôn trở về.
Chôn chân, từng bước Mẹ lê.
Đường dài hun hút, lối về còn xa.
Lưng còng, còm cõi, thân già,
Vai so, gánh nặng trên vai, bần hàn.*

*Khom người, bó gối, Mẹ than:
“Da nhăn, má hóp, vết hằn thời gian”.
Tuổi cao, mừng Mẹ, trời ban,
Mẹ kêu: “Khó cực thế này sống chi!
Đợi mong? Đòi chẳng còn gì!
Càng trông cải cách, càng bi lụy nhiều.
Thiên đàng xã hội? đáng điếu!
Công trình đảng tạo tiêu điều hơn xưa”.*

*Ai ơi, chớ có hững hờ,
Mẹ già như lá cuối mùa mong manh.
Thương quê, thương Mẹ, phải nhanh,
Mau mau đoàn kết, đấu tranh công thành.
Mai này cờ đổi, đảng tàn,
Mẹ vui, Mẹ sống thanh nhàn, ấm no.*

Nguyễn P. Thúy, 09/15/2006